

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 20.424 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat L. VERHEYEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Mosul in Centraal-Irak. Uw vader zou beroepsmilitair geweest zijn. Tijdens de oorlog met Kuwait zou hij zijn omgekomen. Hierna zou uw moeder u hebben achtergelaten en zou u verhuisd zijn naar uw oom in de stad Badush, enkele tientallen kilometers buiten Mosul. Sinds 1991 zou u nooit meer contact hebben gehad met uw moeder. U zou nooit naar school zijn gegaan en dus niet kunnen lezen en schrijven. Sinds 2003 zou u een garage hebben uitgebaat. U zou zich voornamelijk hebben bezig gehouden met het vervangen van uitlaten. Begin 2008 zouden er regelmatig een aantal mensen naar uw zaak gekomen zijn. Ze zouden vaste klanten geworden zijn met wie u een goede band kreeg. Op 24 april 2008 zouden ze opnieuw naar uw zaak gekomen zijn en u verzocht hebben explosieven te plaatsen aan de onderkant van hun wagen. Uit angst zou u hebben toegestemd en u liet hen weten binnen een uurtje terug te komen om hun wagen op te halen. Toen ze vervolgens weg waren gegaan, zou u de politie hebben opgebeld en hen van de situatie op de hoogte hebben gebracht. Niet veel later zou de politie ter plaatse

zijn gekomen en de wagen in beslag hebben genomen. Men zou u geprezen hebben omwille van uw burgerzin. Ongeveer twee uur nadat de politie bij u in de garage was geweest, zou u een dreigtelefoontje hebben ontvangen van één van de terroristen. Hij zou u gezegd hebben dat u hen bij de politie had verklikt, dat zij een foto hadden genomen van u en dat ze u dus overal zouden kunnen vinden zodat u kon worden onthoofd. Diezelfde 24ste april 2008 zou u besloten hebben om Irak te verlaten. Vanuit Badush zou u via Rashidiya naar Jazeera gereisd zijn, waar u één nacht verbleven heeft. Vervolgens zou u vanuit Jazeera naar Istanbul gereisd zijn, waar u op 29 april 2008 aankwam. Op 16 mei 2008 zou u vanuit Istanbul naar België gereisd zijn, waar u op 22 mei 2008 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u door het Commissariaat-generaal (CGVS) niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Zo verklaarde u van 1991 tot en met april 2008 in Badush nabij Mosul te hebben verbleven. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u op een aantal kennisvragen over Badush geen correcte antwoorden kan geven. Zo weet u wel dat er in Badush een gevangenis is, maar niet dat er recent, meerbepaald in maart 2007, een grote bevrijdingsactie heeft plaatsgevonden in deze gevangenis. U heeft van zulk een actie nooit iets vernomen. Evenmin bent u op de hoogte van het feit dat de Badushbrug zeer recent, meerbepaald in mei 2007, het voorwerp heeft uitgemaakt van een aanslag waardoor de brug ontoegankelijk is geworden voor het verkeer. Uw verklaringen in dit verband zijn zeer vaag. U geeft eerst aan dat de brug er nog steeds is. Vervolgens verklaart u dat u eigenlijk niet goed weet of de brug al dan niet vernield werd. U weet wel dat ze beschadigd is, maar kan helemaal niet precies zeggen wanneer de brug dan wel beschadigd werd. Op de vraag of de brug nog toegankelijk is voor het verkeer kan u niet antwoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U werd ermee geconfronteerd dat het weinig geloofwaardig is dat u over deze twee incidenten zo weinig concrete informatie kan verschaffen. U verklaarde dat u niet ter plaatse bent gegaan om met uw eigen ogen de zaken te gaan verifiëren en ook dat de lokale overheid dergelijke zaken zo veel mogelijk verborgen houdt voor haar bevolking (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en p. 6). Deze uitleg is niet overtuigend. Men mag redelijkerwijze aannemen dat dergelijke zware incidenten in Badush in detail gekend zijn bij de lokale bevolking, zelfs als men het niet zelf ter plaatse heeft vastgesteld.

In verband met het ziekenhuis van Badush legde u ook een aantal verklaringen af die uw afkomst uit Badush in twijfel trekken. Zo verklaarde u dat het ziekenhuis van Badush nooit gesloten is geweest ten gevolge van de oorlogssituatie en dat het nooit is gebombardeerd. Vervolgens werd u ermee geconfronteerd dat het ziekenhuis wel degelijk is heropgebouwd. U verklaarde nu dat het nooit is heropgebouwd, maar wel gerenoveerd aangezien het een oud gebouw betrof. Op de vraag of bij deze renovatie ook buitenlanders betrokken waren, antwoordde u positief. U voegde er uitdrukkelijk aan toe dat het echter geen Amerikaanse militairen waren. Op de vraag wanneer deze renovatie plaatsvond antwoordde u dat het ofwel in 2004 ofwel in 2005 was (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt nochtans dat het ziekenhuis van Badush in 2003 met behulp van Amerikaanse militairen werd heropgebouwd (zie antwoorddocument, toegevoegd aan het administratief dossier). U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat u niet zo goed meer wist wanneer precies de renovatie heeft plaatsgevonden en dat u nooit voor het leger heeft gewerkt zodat u militairen niet onmiddellijk herkent (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze laatste uitleg is opnieuw niet overtuigend. Men mag redelijkerwijze ervan uitgaan dat men het onderscheid kan maken tussen burgers en militairen zelfs als men nooit zelf militair is geweest.

Omwille van bovenstaande redenen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u recent in Badush hebben verbleven volledig ondermijnd. Hierdoor wordt de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook aangetast. Immers, volgens uw

verklaringen hebben de feiten waardoor u Irak bent moeten ontvluchten zich allemaal afgespeeld in Badush en meerbepaald in de maand april 2008.

Omwille van bovenstaande wordt uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht gesteld.

In de marge weze nog opgemerkt dat de door u voorgelegde identiteitskaart en het bewijs van nationaliteit, na verificatie door de federale politie volledig vervalst bleken te zijn (zie antwoorddocument toegevoegd aan het administratief dossier). Dit bevestigt het bedrieglijk karakter van uw asielrelaas.

Uit bovenstaande blijkt dat u op intentionele manier heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude is van dien aard dat uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd en dat u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het CGVS is immers op dit ogenblik niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, uw werkelijke leefsituatie voor uw vertrek, de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven en de eventuele reden(en) waarom u deze plaats(en) heeft verlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw originele identiteitskaart, uw origineel bewijs van nationaliteit en uw geboorteakte voor. Zoals hierboven reeds vermeld, blijken uw identiteitskaart en uw bewijs van nationaliteit na verificatie door de federale politie volledig vervalst te zijn. Omwille hiervan wordt ook de authenticiteit van uw geboorteakte sterk in twijfel getrokken. De door u voorgelegde documenten zijn aldus niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert aan dat hij zich nooit heeft bezig gehouden met politieke zaken en de oorlog als dusdanig, waardoor het volgens hem begrijpelijk is dat hij niet op de hoogte is van het reilen en zeilen in de stad Badush en alle incidenten die daar zijn voorgevallen. Verzoeker stelt dat men dit van een stedeling in België ook niet zou kunnen verwachten.

Hij werpt een schending op van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker stelt dat de motivering van de bestreden beslissing getuigt van een gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier.

Hij is van oordeel dat hij als vluchteling dient erkend te worden overeenkomstig artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève.

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoekers argumentatie als zou hij zich nooit bezig gehouden hebben met politiek of oorlog wordt door de Raad geenszins afdoende geacht ter weerlegging van de bestreden motivering omtrent van zijn onwetendheid over (i) de grote bevrijdingsactie in de gevangenis van Badush in maart 2007 (ii) de aanslag op de Badushbrug in mei 2007, waardoor deze ontoegankelijk werd voor het verkeer (iii) de bombardementen op het ziekenhuis van Badush, waarna het heropgebouwd werd met de hulp van Amerikaanse militairen. Van verzoeker kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij, ondanks zijn vermeende desinteresse voor politiek en oorlog, op de hoogte is van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in de stad waar hij van 1991 tot aan zijn vertrek uit Irak in april 2008 zou verbleven hebben en waar de door hem ingeroepen feiten zich zouden hebben afgespeeld. De bestreden beslissing is dan ook terecht tot het besluit kunnen komen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recente afkomst uit Badush en de problemen die hij daar zou gekend hebben. De bestreden motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, wordt door verzoeker niet op afdoende wijze weerlegd en blijft onverminderd overeind.

Verzoeker brengt geen elementen bij ter weerlegging van de bestreden motivering omtrent de vaststelling dat de door hem neergelegde identiteitskaart en het bewijs van nationaliteit niet authentiek zijn, waardoor eveneens vragen kunnen worden gesteld bij de authenticiteit van de bijgebrachte geboorteakte. Deze motivering wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker voert aan dat hem minstens het subsidiaire beschermingsstatuut dient te worden toegekend.

4.2. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn vermeende afkomst uit Badush aannemelijk te maken (zie sub 3.2), toont hij evenmin aan dat er in zijn hoofdte aldaar een reëel risico zou bestaan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 en kan hem de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.